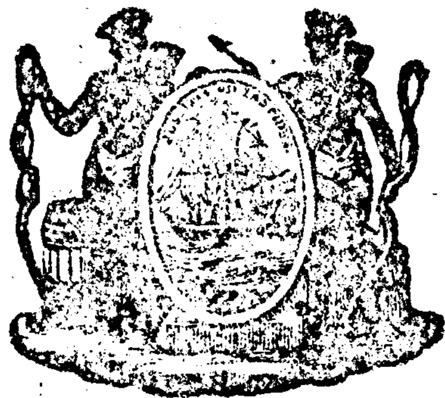
Ao. 1858. No. 137.

Dingsdag 16 November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 12 November 1858.

(13340) Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan om den slaaf *Primo II*, geboren in 1827, moedersnaam onbekend, van den naam van Plantage *Inverness*, gelegen in *Coronie*, te doen afschrijven:

Zoo worden degenen die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 15 November 1858.

Tot Vice Consul voor de eilanden *Madera* en *Porto Santo* is benoemd, de Heer Ch. R. Blandij.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

12 Nov. Van den slaaf *Pierre*, geboren in 1828, zoon van *Anna*, toebehoorende aan A. M. Sandes.

» » Van de slavin *Diana*, geboren in 1827, wier moedersnaam onbekend is, en hare dochter *Catharina*, geboren in 1850, toebehoorende voor den vrijdom aan P. Faans.

» » Van den slaaf *Daniel*, geboren in 1833, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan C. Mac Intyre (nu boedel).

» » Van den slaaf *Laurens*, geboren in 1820, zoon van *Helena Wilhelmina*, toebehoorende aan P. Nooitgedacht (nu boedel.)

» » Van den slaaf *Schenkin*, geboren in 1809, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

» » Van de slavin *Catharina*, geboren in 1798, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan M. van Kok.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede Afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 14 November 1858.

Op den 5 November 1858, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Isak de Pina
en
Albertina Wiessel.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Tweede Afkondiging.

De Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur aan den minst inschrijvende aanbesteden, de levering der over het *Eerste* kwartaal **1859**, voor 's Gouvernements dienst benoodigde *P. m* **15000** Amst. & Surinaamsche **Rijst**, op de voorwaarden, welke voor gegadigden ten zijnen burele ter lezing liggen.

De bus der inschrijvings billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Dingsdag den 16 dezer maand des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 12 November 1858.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

(12963) Den 8 November 1858. C. P. Emanuels aan S. C. F. Neumann, zich schrijvende F. Neumann; van een gedeelte van het Erf aan den *Heilige weg*, N. W. La. C No. 144, O. W. La. C. No. 7 en 8, als ook een gedeelte van het daarmede ineenloopende Erf gelegen aan de *Maagden straat*, N. W. La. C No. 14, O. W. La. C No. 147, met al de gebouwen welke zich op beide gedeelten der Erven bevinden.

Paramaribo, den 15 November 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(13112) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 3n. December 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

Het lot land No. 6 cum annexis, gelegen aan de rivier *Nickerie*, aankomende de Boedels nu wijlen Alexander en James Cruickshank.

Paramaribo, den 15 November 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

(13313) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 10n. December 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

De verlaten plantaadje **de Lemmert** c. a. en

De verlaten plantaadje **Sophia'slust** c. a. beiden gelegen in de *Ba. ukreek*, aankomende A. E. P. van Halm Wed. A. Cameron.

Paramaribo, den 15 November 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

NIEUWSTIJDINGEN.

Engeland.

Omtrent de in beslag neming van het Engelsche schip *Herald* door de Portugesche autoriteiten in de baai van Delagoa wordt het volgende gemeld: De *Herald* was ten vorigen jare in de maand November te Urbon onder zeil gegaan, om te beproeven, of er eenige handel zou te doen zijn met de inlandsche volkestammen langs de Koning-George-rivier, die in de baai van Delagua uitloopt. De heer Mac Lean, een der deelnemers aan deze expeditie, kwam teen aldaar in aanraking met het inlandsche opperhoofd Moschachouga, die zich niet alleen terstond bereid verklaarde, om eenige zaken te doen, maar ook onmiddellijk een bode zond naar zijn negerkoning Monakusa, om daartoe de noodige magtiging aan te vragen. Een paar dagen later, 12 December, kwamen nu onverwacht drie Portugeesche vaartuigen, tijdens de afwezigheid van den heer Mac Lean opdagen, maakten zich van de *Herald* met de daarin aanwezige lading meester en namen de bemanning gevangen, alles onder voorwendsel, dat het schip niet had voldaan aan de betaling der in de baai van Delagua verschuldigde regten. De bemanning werd vervolgens eenigen tijd later, aan boord der Portugeesche brik Clara, naar Mozambique overgebragt, waar zij den 2den Januarij aankwam. De heer M'Leod, Engelsch consul aldaar, nam dien menschen tot zich en eischte de Herald met de lading terug, op grond dat de Koning George-rivier geen Portugeesch grondgebied maar een vrij terrein der inlanders was. De Portugeesche autoriteiten onderwierpen dezen eisch aan eene geheime instructie, waarvan aan den Eng. consul geene kennisgeving werd gedaan, en bleven, ook na aankomst der Eng. brik Persian, de geëischte uitlevering van schip en lading weigeren. Zoo stonden de zaken toen de stoomboot Lyra aankwam. De Britsche consul, vermeenende door de handeling der Portugeesche autoriteiten tot eene afbreking der diplomatieke betrekkingen te mogen besluiten, begaf zich den 4 Mei met den heer Mac Lean en de manschap der Herald aan boord van genoemde stoomboot en vertrok. Op zee ontmoette nu de Lyra een Portugeeschen kotter; die elf slaven

aan boord had, klaarblijkelijk met het doel van de [illegible] of ander depot op de kust te transporteren. Ten gevolge daarvan werd de kotter in brand gestoken, nadat de gezagvoerder, benevens de eerste stuurman en de Afrikanen aan boord der Lyra waren genomen. Nu is aan het Portugeesch gouvernement een formele eisch gedaan tot schadevergoeding van het verlies der Herald met de daartoe behoorende lading, en daar het Engelsch gouvernement in dien eisch zal volharden, is het wel te denken, dat aan de familie Duncan — zijnde de heer Duncan, chef der expeditie, den 5 Maart te Mozambique aan de koorts overleden — eenige te gemoetkoming zal worden toegestaan.

Een Kaapsch dagblad, het *Graham's Town Journal,* verhaalt zelfs, dat men pogingen gedaan heeft om den heer Leod van honger te doen omkomen, hetgeen geschiedde door hem alle levensmiddelen af te snijden. De agent zou dan ook het slagtoffer daarvan geworden zijn, zonder de tusschenkomst van een Duitscher, die hem in het geheim van levensmiddelen voorzag. Dit werd echter ontdekt en men gaf den Duitscher te kennen, dat men de levensmiddelen vergiftigen zou, welke voor den consul bestemd waren. Door de autoriteiten opgehitst, veroorloofde het gemeen zich herhaaldelijk, beleedigingen op den heer Leod en het zou dezen waarschijnlijk zeer kwalijk vergaan zijn, zoo niet een Engelsch oorlogsschip *de Persia* verschenen ware, waarop de heer Leod zich naar Mauritius inscheepte, om van daar naar Engeland te vertrekken, ten einde zijne regering met deze zaak bekend te maken en genoegdoening aan het kabinet van Lissabon te vragen.

— Uit Londen wordt het volgende geschreven: Gij zult ongetwijfeld het artikel van de *Times* over de aangelegenheid van Serawak gelezen hebben. Ik kan evenwel niet nalaten om er nog eens op neder te komen en wel om u de verzekering te geven, dat dit artikel hier zoowel eene algemeene verontwaardiging heeft opgewekt, als ik veronderstel, dat in Nederland het geval is geweest. Waar men komt, overal, zelfs bij hen die het overigens in den grond met de *Times* eens zijn, heeft de hatelijke toon, waarin dat stuk gesteld is, een hoogst ongunstige indruk te weeg gebragt, en menig scherp woord tegen het blad uitgelokt. Ik stap dus van dit onderwerp af, doch niet zonder eene mededeeling die niet van belang ontbloot is, namelijk dit Sir James Brooke weder eene langdurige bijeenkomst heeft gehad met den minister van koloniën.

— Volgens eene mededeeling uit Londen, begint zich in sommige staatkundige kringen aldaar eene zekere ontevredenheid te openbaren over de demonstratie der Fransche regering tegenover de Portugesche. De aanleiding tot die demonstratie zet daar des te meer kwaad bloed, omdat men daarin eene anti-liberale strekking van het Fransche gouvernement ten opzigte van den slavenhandel meent te zien. Men ontveinst zich niet, dat de volharding van Frankrijk in zijn stelsel van de zoogenaamde vrije immigratie, een vermomd verzet is tegen de staatkunde van Engeland in deze aangelegenheid en het is op dit standpunt, dat men zich bij de beoordeeling van het geschil met Portugal plaatst. Het gerucht was onlangs te Londen in omloop, dat de heer Disraeli op het berigt van het gebeurde, onmiddelijk naar Londen ontboden was. Zoo veel is zeker, dat de *Morning Herald,* die eerst het vertrek der beide Fransche oorlogschepen naar den Tajo tegengesproken had, dit nu erkent, en er een groot gewigt aan hecht.

— De Engelschen hebben aan het gouvernement van het eiland Mauritius, twaalf of dertien kleinere eilanden ten Noorden en Noord-oosten van Madagaskar toegevoegd. Te Londen worden deze als eene Britsche bezitting beschouwd; doch dit, zou ten aanzien van eenige het digtst Madagaskar gelegen eilanden wel eens kunnen betwist worden, wanneer Frankrijk zijne souvereiniteitsregten op Madagaskar met nadruk wilden doen gelden.

— Naar men verzekert heeft de Engelsche regering het besluit van eene ondergeschikte autoriteit, tot inlijving der landstreek Dhar bij Britsch Indie, geweigerd goed te keuren. Hierin wil men een bewijs zien, dat Engelands staatkunde ten opzigte van Indie eene verandering heeft ondergaan.

— De *Morning Chronicle* bevat belangrijk nieuws van de Societeits eilanden, gedagteekend van Raiatea en Tahaa, 9 Junij en Taïti 12 Julij. De gouverneurs der twee eerstgenoemde eilanden, die het regt hebben den koning aan te stellen en te onttroonen, hebben, naar het schijnt, het oppergezag ontnomen aan Tamatea V, zoon van koningin Pomaré van Tahiti, die in het begin van dit jaar tot hoofd van het bestuur was gekozen. De exkoning besloot toen naar de koningin terug te keeren, en de eilanden bleven dus zonder bestuurder. In dezen stand van zaken hebben de gouverneurs der eilanden den heer Owen, konsul der Vereenigde Staten, het aanbod gedaan, deze eilanden Raiatea en Tahaa aan het Amerikaansche bewind uit te leveren; zelfs gaven zij hem ten dien einde brieven, welke hij naar Washington moest opzenden. De vertegenwoordigers van Engeland en Frankrijk waren zeer misnoegd over deze demonstratie, en toen middelerwijl de fransche oorlogsbrik *Hydrographe* te Raiatea was aangekomen, heeft de kapitein van dezen bodem de heeren Thomas Crost en Jordan, Amerikaansche burgers, in verzekerde bewaring aan boord genomen en naar Tahiti gebragt, omdat zij openlijk hunne sympathie hadden aan den dag gelegd voor de inlijving der twee eilanden bij de Unie.

— Sedert een paar jaren openbaarde zich bij een gedeelte der Anglikaansche geestelijkheid eene in het oog vallende toenadering tot de Roomsche Katholieke kerkgebruiken. Deze beweging heeft in de laatste maanden een vorm aangenomen, waardoor de algemeene aandacht in Engeland meer bijzonder op deze aangelegenheid gevestigd is geworden. De Protestantsche geloofsbelijdenis verwerpt namelijk, om bekende redenen, de oorbiecht en nu hebben eenige Anglikaansche geestelijken zich voor dit gebruik verklaard, doch alleen facultatief. Dit nu heeft veel beweging gemaakt en wordt niet alleen door de dagbladen besproken, maar ook in openbare meetings behandeld. Onlangs heeft zulk eene meeting te Greenwich plaats gehad, die druk bezocht was en waarin het levendig toeging. Het ontbrak niet aan scherpe uitdrukkingen tegen de voorstanders van deze nieuwigheid onder de Protestanten. Thans wordt te Londen eene groote manifestatie in denzelfden geest voorbereid en het is, bij de bekende godsdienstige rigting in Engeland, alles behalve onmogelijk, dat deze zaak van een ernstigen aard wordt.

Rusland.

De keizer van Rusland heeft op zijne reis naar Warschau too duidelijkste doen blijken, dat hij voornemens is, zijne plannen betreffende de emancipatie der lijfeigenen met alle kracht door te zetten. Bij onderscheidene gelegenheden die zich hier en daar tot het bespreken van dit gewigtig onderwerp opdeden, heeft de Czaar inzonderheid doen gevoelen, dat hij daaromtrent de medewerking van den adel niet zoozeer inriep of afvroeg, als wel gebiedend eischte. Met een juisten tact wist de Czaar op verschillende plaatsen zijne bewoordingen zoodanig in te rigten dat hij overal den waren toon moest treffen, om op den heerschenden geest zijn' invloed te doen gelden en naarmate van de meer of minder gunstige of ongunstige gezindheid ten aanzien van zijne ontwerpen, den adel van zijne welwillendheid te verzekeren of zijn ongenoegen te doen blijken. In het gouvernement Tver heeft hij de vertegenwoordigers van dien hoogen stand des volks slechts de belangen der boeren aanbevolen en het vertrouwen uitgedrukt dat dit voldoende zou zijn, om zijne wenschen te zien voorkomen, terwijl hij er bijvoegde, dat door de verschillende commités, die tot het doen van voorstellen aan de regering, betreffende dit punt zullen bijeenkomen, twee leden zullen kunnen worden benoemd voor het commitè generaal, hetwelk ter gemeenschappelijke behandeling van dit onderwerp te St Petersburg zal vergaderen. Te Kostroma sprak de Czaar nagenoeg in denzelfden geest met dit onderscheid dat hij van de zaak slechts als ter loops scheen gewag te maken en daarbij meer haar zedelijk belang liet doorschemeren. Te Nijni-Novogorod betuigde hij zijn hooge tevredenheid dat de adel zich het eerst bereid had betoond, om aan zijne roepstem ten behoeve van de lagere volksklasse gehoor te geven, doch gaf tevens zijn leedwezen te kennen, dat in weerwil van die gunstige gezindheid, zich later in hun midden gevoelens hadden geopenbaard die niet geheel van egoisme waren vrij te pleiten, en dat hij zich gedrongen gevoelde, er bepaald op te wijzen, hoezeer de goede zaak daardoor werd benadeeld, doch tevens ook de hoop uit te drukken, dat ten gevolge van die aanwijzing de adel van Nijni Novogorod de noodzakelijkheid mogt inzien van het algemeen belang boven bijzondere belangen voor te trekken.

Te Moskou daarentegen, waar men algemeen ten hoogste tegen het plan der emancipatie is ingenomen, voerde de Czaar eene andere taal. »Het heeft mij altoos veel genoegen gedaan," sprak hij, »den adel mijne tevredenheid te mogen betuigen; doch het ligt niet in mijn karakter om tegen mijn geweten te spreken. Ik houd van de waarheid en om die reden moet ik u ronduit verklaren; dat ik u in dit geval geen dank verschuldigd ben. Herinnert u slechts, hoe wij twee jaren geleden, hier in ditzelfde lokaal, de noodzakelijkheid eener hervorming ten behoeve der boeren hebben besproken, en hoe duidelijk het toen ieder uwer was, dat die hervorming van de hooge regering en niet van de volksklasse moet uitgaan. Maar aan mijne woorden hebt gij later eene verkeerde uitlegging gegeven. De zaak is sedert dat oogenblik het voorwerp mijner aanhoudende zorgen geweest, en onder inroeping van den Goddelijken zegen heb ik het groote werk aangevat. Maar wat is er van uwe zijde gedaan? Toen ik

mij, op de roepstem der gouvernementen St. Petersburg en Litthauën, deed hooren, verwachtte ik, dat de adel van Moskou, die van Rusland zou voorgaan; doch tot mijne teleurstelling heeft Moskou zich niet slechts door Nyni-Novogorod laten voorbijstreven, maar het is nu zelfs duidelijk, dat Moskou zich voor de zaak der boeren, even zoomin in de tweede of derde als in de eerste rijen zal scharen. Dat grieft mij; ja het grieft mij diep, en zooveel te meer, omdat ik te Moskou het eerste levenslicht heb aanschouwd en die stad eene bijzondere genegenheid heb toegedragen. Doch, het zij zoo: Ik heb u de grondslagen mijner hervormingsplannen aangetoond, en ik verklaar u, dat ik daarvan geen haarbreed zal afwijken." Nadat de czaar daarop nog eenmaal had aangewezen, hoe geheel Rusland thans op het gouvernement Moskou het oog had gevestigd, sloot hij met de woorden: »Ik herhaal het, handelt zoo, dat ik mij geneigd kan gevoelen om ook uwe belangen te bevorderen. Daardoor alleen zult gij het vertrouwen regtvaardigen, hetwelk ik vroeger in u gesteld heb." Algemeen wordt het er voor gehouden, dat die woorden een voldoenden indruk zullen te weeg brengen en genoegzaam weerklank zullen vinden, om de zaak der emancipatie krachtdadig te zien bevorderen.

(*Vervolg en slot van het artikel in ons vorig No.*)

Nog een ander man deelde de meening van Toll, de vroegere chef van den Keizer bij de garde van den adjudant-generaal Wassiltschikoff. »*Sire*," zeide hij, *on n'y peut rien maintenant: il faut de la mitraille!*"

»*Vous voulez donc que le premier jour de mon règne je verse le sang de mes sujets!*" antwoordde de Keizer. »*Pour sauver votre empire!*" gaf Wassiltschikoff ten antwoord. — De woorden van Wassiltschikoff noopten den Keizer zijn persoonlijk gevoelen tot zwijgen te brengen....

De rijdende artillerie werd »voor" gekommandeerd.

De Keizer, die zich op de linkerflank der batterij te paard bevond, zond den generaal Suchosannet, om den muiters zijn laatste woord over te brengen. Suchosannet zette zijn paard in galop, en reed naar de oproerlingen, die, met afgezet geweer, voor hem plaats maakten. »Kinderen — zeide hij — die kanonnen zijn voor u, maar de Keizer is genadig, hij erbarmt zich uwer, en hoopt dat gij tot bezinning zult komen. Als gij nu de wapens aflegt, zoo zult gij met uitzondering der belhamels allen gratie ontvangen." De soldaten, blijkbaar onder den indruk van deze woorden, sloegen de oogen neder, maar eenige officieren omringden den afgezant, en vroegen hem schimpend of hij de constitutie had medegebragt. »Ik ben afgezonden om u genade aan te bieden, en niet om te onderhandelen," antwoordde hij, keerde plotseling zijn paard om, en rende uit het midden der terugwijkende zaâmgezworenen weg. Een salvo volgde hem. Door de schoten werd zijn pluim vernield, en achter de batterij en op de boulevard werden personen gewond.

»Uwe Majesteit" — berigtte Suchosannet toen hij terug kwam — »de waanzinnigen roepen: constitutie

De Keizer trok de schouders op, en sloeg de oogen ten hemel. Alle middelen waren beproefd en uitgeput. Het beslissend oogenblik brak aan. De Keizer kommandeerde; »dat de kannonnen achtereenvolgens vuren; de regtervleugel beginne het eerst!"

Het kommando, door alle chefs herhaald, was ook door den laatsten, Bakunin, reeds uitgesproken. Maar het hart van den Keizer werd deerlijk bewogen. Het woord »halt" hield het schot terug. Hetzelfde herhaalde zich nogmaals binnen eenige minuten. Eindelijk kommandeerde de Keizer voor de derde maal. Maar het gewigtige woord, door Bakunin uitgesproken, bleef zonder gevolg.

De kanonnier, die reeds tweemaal de intrekking van het bevel had gehoord, haastte zich niet aan hetzelve te voldoen. Bakunin bemerkte of vermoedde dit en sprong terstond van het paard, liep op het geschut toe, en vroeg waarom de kanonnier niet schoot? »Het zijn de onzen; generaal!" antwoordde deze verschrikt en halfluid. »En als ik zelf voor den loop stond." riep Bakunin, »en beval u te vuren, dan moest gij nog niet talmen." De kanonnier gehoorzaamde...

Het eerste schot kwam hoog in het gebouw van den senaat neer. Een wild gehuil en loopvuur volgde daarop.

Op het eerste schot volgde een tweede en een derde, die te midden van de bende neerkwamen, en haar terstond in verwarring bragten. Een deel wierp zich naar den kant van het plein, alwaar het regement van Sewenon stond en drong met alle geweld op hetzelve in. De grootvorst en de Keizer wankelden. »Laat Uwe Hoogheid vuren — zeide de vuurwerker — of zij werpen ons zelven ter neder." Het kommandowoord werd ook hier gegeven.

De zamengezworenen vergaten al hunne plannen, en, slechts aan de redding van het leven denkende, namen zij ijlings de vlugt; het gemeen van alle kanten in het naauw gebragt, door de belhamels, die hen hadden opgeruid, verlaten, misschien ook door de vlugt der laatsten plotseling tot bezinning gebragt, konden zich alleen niet houden, zij verstrooiden zich mede spoedig in verschillende rigtingen, naar de Galleijenstraat, alwaar de kompagnie van het regement van Paulowsk stond en naar de Engelsche kade; de eenen wierpen zich over de omheiningen in de Newa, alwaar zij in de diepe sneeuw vielen, de anderen beproefden den oever te bereiken, of verborgen zich in de hoven, de kelders, de onderaardsche gangen. Op het plein van den senaat, dat voor eenige oogenblikken nog door eenige benden oproerlingen was bezet geweest, bleef niemand over dan die niet meer konden opstaan, maar er waren er weinig; de kartetschen vlogen op zulk een geringen afstand hetzij naar boven, of als zij van den grond naar boven sprongen, waren zij niet doodelijk, er bleven slechts vele sporen op de muren van het gebouw van den senaat en de nabijzijnde huizen over.

Na drie schoten rukte de artillerie op bevel van den Keizer weder op, en begaf zich naar het gedenkteeken van Peter den Groote, alwaar zij nog twee schoten op eene bende deed, die met eenige orde op het ijs der Newa weder had beginnen post te vatten. Ook uit de positie van den grootvorst Michael kwam nog een tweede schot op eene bende, die langs het kanaal van Krukow vlugtte.

Alles was gedaan...

Later heet het in de brochure: Toen de grootvorst in het kabinet van den Keizer kwam, ontwaarde hij een geheel onverwacht verschijnsel. Voor den nieuwen Keizer lag op de knieen een van de zaamgezworenen, die zoo plotseling allerongelukkigst berucht waren geworden...

Hij en veel andere zijner lotgenooten waren reeds gevat, of verschenen zelfs met het verzoek om gratie, en de Keizer, geen vermoeijenissen kennende, rigtte gelijk hij den geheelen dag door geweest was, de eerste vragen tot hen, ontving van alle kanten inkomende berigten en gaf de noodige bevelen.

De grootvorst van zijnen kant, die niets van de zamenzwering wist, en alles wat er gebeurd was alleen aan het misverstand van den nieuwen eed toegeschreven had, begreep nu eerst de geheele waarheid.

Op dezen dag bevond zich de troonsopvolger, die nog een knaap was, bij de Keizerinnen. De Keizer nam hem mede op het hof, en stelde hem aan de sappeurs voor: »Bemint hem zoo als ik u bemin," alzoo gaf hij den knaap in de handen der in het gelid staande St. Georgeridders over, en liet den eersten man van iedere compagnie voorkomen om hem te kussen.

Het boek vermeldt later den dood van Keizer Nikolaas en besluit dan met de woorden:

»Den 26sten Augustus (3 Sept.) 1856 kwam zijn opvolger op den troon, nadat hij den zegen van den Almagtigen had afgebeden, in de eerste residentie, de wieg van zijne geboorte, de kroon zijner voorouders. Onder de betuiging en blijken van welwillendheid jegens alle standen des rijks neigde de edele zin van den Keizer tot de ongelukkigen, welke, de eenen door verleiding van te groot zelfvertrouwen, de anderen door onervarenheid van de jeugd verleid, door 30jarige kerkerstraf en berouw hunne schuld geboet hadden.

Op den dag zijner heilige krooning zelfs verleende Keizer Alexander II gratie aan alle deelnemers aan de ongelukkige gebeurtenis en van den 14 | 26 December; zijne genade strekte zich ook uit tot de geheele nakomelingschap der veroordeelden — tot levenden en dooden.

»Geve God," zeide de gekroonde Keizer toen de redacteur van het tegenwoordige geschrift beval het boek ter algemeene kennisneming te laten drukken »geve God dat voortaan nooit meer een Russisch Keizer eene dusdanige misdaad te straffen of te vergeven hebbe!""

Berigten van verschillenden aard.

De *Globe* neemt uit het bekende tijdschrift *Athenaeum* een berigt over, waarin gezegd wordt, dat het gebruik van sommige soorten van snuifdoozen, schadelijk voor de gezondheid, ja soms doodelijk is. In doozen, welke namelijk met lood zijn belegd, en vooral indien dit dik is, gelijk veelal wordt gebezigd, heeft eene chemische werking plaats, waarvan het gevolg is, dat de snuif met onder-azijnzuur lood eene verbinding vormt. Dit is vermoed door Chevalier en na vele proeven bevestigd door Boudet en Mayor te Berlijn. De laatste scheikundige heeft onderscheidene sterfgevallen ten gevolge van verlamming door loodvergiftiging gezien, bij personen, die gesnoven hadden uit pakjes van dun bladlood, dat in aanhoudende aanraking met den snuif was.

— Een zekere heer Hall wil de haven van Cherbourg verstoppen. Hij heeft een middel uitgevonden om die haven en alle andere Fransche havens, met zeer geringe kosten en weinig gevaar, zoodanig te versperren; dat zelfs de kleinste boot haar niet kan verlaten. In een schrijven aan lord Derby, dat de *Advertiser* mededeelt, beweert de heer Hall, dat zijn plan door verscheidene zaakkundigen voortreffelijk is bevonden. Hij biedt zijn geheim gratis aan de administratie aan en verzoekt slechts dat de regering er spoedig proeven mede zal nemen.

— Een Amerikaansch dagblad, de *Troy Times*, maakt gewag van een plan om een

luchtschip te bouwen en daarmede naar Engeland over te steken. De ballon zal 65 voet diameter houden en 5 ton uit en tingsvermogen hebben. Zekere heer La Mountain genaamd, wil in Mei 1859 de reis ondernemen en belooft op eenig gegeven punt van Europa of op 25 Engelsche mijlen in de nabijheid aan te komen. Hij beweert, dat de lucht even goed kan doorzweefd worden als het water te bevaren is. De ballon zal 150,000 voet gas inhouden.

— Het is bekend, dat het Belgische dorp Gheel eene kolonie, als het ware, van krankzinnigen is: de meeste ingezetenen huisvesten er een of een paar krankzinnigen, die in hun huisgezin verkeeren, aan hunnen disch aanzitten, veldarbeid of eenig ander werk verrigten en in schier onbeperkte vrijheid de gemeente rondloopen. Door gewoonte en ervaring zijn de ingezetenen er met de hebbelijkheden der krankzinnigen bekend, en weten beter met hen om te gaan dan anderen Er bestaan wettelijke bepalingen, strekkende om de goede behandeling der te Gheel gehuisveste krankzinnigen te verzekeren.

De inspecteurs der Nederlandsche gestichten voor krankzinnigen, de heeren referendaris Feith en profesor Schroeder van der Kolk, hebben onlangs op hunne inspectiereis Gheel bezocht, en zij zijn er tot de overtuiging gekomen, dat zulk eene inrigting voor verpleging van krankzinnigen, als daar bestaat, haar nut heeft, niet tot vervanging maar tot aanvulling der wetenschappelijke zorg voor krankzinnigen in de daarvoor bestemde gestichten Een afzonderlijk verslag is door hen dienaangaande aan den minister van Binnenlandsche zaken ingediend en door dezen thans ter kennis der betrokkene overheden in de provincien gebragt, met het doel om haar oordeel te vernemen over de vraag, of in Nederland, reden en gelegenheid bestaan, om de te Gheel bestaande inrigting op kleiner schaal na te volgen.

— De komeet is te Parijs gephotographieërd! Een proef-exemplaar der photographie is zoo goed uitgevallen, dat weldra eene groote hoeveelheid exemplaren in den handel zal worden gebragt.

— Men verneemt, dat de Spaansche stoomboot Vasco de Gama op de kust van Afrika twee eilanden heeft ontdekt, waarvan de bevelhebber van genoemden bodem, onmiddellijk bezit heeft genomen in naam der koningin van Spanje.

— Onlangs was de salon van een konsul der Vereenigde Staten van Noord-Amerika in een der Eng. havens het tooneel van een eigenaardig voorval. Een rijke reeder liet zich aanmelden, doch een met lompen bedekte bedelaar was vóór hem gekomen. De bedelaar werd eerst geholpen en de millionair moest wachten. Dit is amerikaansche etikette.

— De Amerikaansche schaakspeler Morphy is definitief als overwinnaar uit het strijdperk getreden. Hij speelde onlangs acht partijen met verschillende tegenstanders, zonder de schaakborden te zien, en won ze alle acht. Hij was daarmede bezig van 12 ure 's middags tot 10 ure 's avonds.

— Het huwelijk wordt in den kring der maarschalken, zoo het schijnt, a la mode. Baraguay d'Hilliers moet nu voornemens zijn, met eene rijke weduwe uit een der aanzienlijkste Duitsche familien in den echt te treden. Wat de uitnoodigingen ter bijwoning van de trouwplegtigheid van den hertog van Malakoff betreft, deze gaan voor het grootste gedeelte uit van den keizer De maarschalk heeft op zijn eigen naam slechts een twintigtal bloedverwanten of intime vrienden geinviteerd, doch overigens worden alle uitnoodigingen namens den keizer gedaan.

— Gedurende het jongste verblijf van den czar te Warschau heeft hij zich veler harten gewonnen. Onder andere wordt de volgende schoone en kiesche trek van hem verhaald. De jeugdige gravin D., wier vader tot ballingschap met verbeurdverklaring zijner goederen was veroordeeld, werd door een officier der keizerlijke garde ten huwelijk gevraagd. De czar, om zijne toestemming verzocht, gaf die, en legde tevens in den bruidskorf der gravin een lias papieren, bestaande uit de eigendomsbrieven haars vaders, ter waarde van vijf millioen.

Producten-Handel.

Bij Inschrijving verkocht:

Suiker. Den 13 dezer, van Plant Kroonenburg, 20 vaten a 11,37 cent.

Idem, van Plant. Bentshope, 12 dito a 11,90 cent.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 13 dezer, het schip *Anna Lena*, kapt. Zaal, van Amsterdam. Passagiers: Mevr de wed. Spilker, en de Heer Donker.

Idem, de Nd. Am. Bark *Sea Fowl*, kapt. Prab, van Rio Janeiro.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Josephina Bernardina, kapt. A. F. Bos, adres bij J. Gisius.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius. Sluit 28 dezer.

Cuba, kapt. Eijlers, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit uiterlijk voor of ultimo dezer.

Sagitta, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Amsterdam, kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Triton, kapt. Duinker adres bij J. Gisius.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij H. C. Levij.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. J. Polak.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . ƒ 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant » —25
De prijs der Advertentien is per regel » —25